

7. Suevia quidem Ducatum, ab Heinrico IV. Friderico
 co. Hohenstauffensi concessum; rursus à Friderico II. Impe-
 ratore, Imperio unitum fuisse, sunt qui dicant: ideòque Cun-
 radino, ultimo Suevia Dynasta, circa Annum 1262. cum ti-
 tulum Suevia Ducis usurpasset, contradictum fuisse ajunt.
 videatur Dn. Crusius, Annal. Suevic. part. 3. libr. 1.
 cap. 2. fol. 7. Quò fortassis alludit Richardus Anglus, Rex
 Romanorum, in diplomate, quo Tigurinos contra Cunradi-
 num defendit, cum (referente eodem Crusio, part. 3. libr. 2.
 cap. 15. fol. 103.) ita rescribit. *Fideli relatione pervenit ad*
Serenitatis nostræ auditum; Quòd Cunradinus, olim Cun-
radi Regis filius, qui se Ducem Sueviæ nominat: eà non
contentus injuriâ, quòd in vanum sibi gloriam alienam
usurpat; insuper etiam in Cives nostros Thuricenses, in no-
stro & Imperii nostri gremio speciali collocatos; nec ad Duca-
tum eundem, sed ad Imperium (pro ut stabilivit antiquitas,
& modernitas adprobavit) immediate spectantes; tanquam
subesset memorato Ducatui, proscriptionis de facto, cum nul-
lo penitus jure posset, sententiam promulgavit, &c. Ast hoc
aliis vix verosimile videtur; Fridericum 2. Principem pru-
dentem, patrimonium suum, cum liberis non careret, Imperio
reddidisse. Cum præsertim constet, filios ac nepotes ejusdem,
illo titulo fuisse usos. Insuper Suevia Nobiles, Ducibus olim il-
lis paruisse; argumento etiam mihi sunt Judicia provincia-
lia, die Landgerichte in Schwaben; Suevia quondam Du-
cum, post ad Imperium translata, ab eoque Austriacis oppi-
gnorata: quæ antiquam illam subjectionem, ex parte redolere
videntur. Quin & Civitates nonnullæ, libera nunc, Suevia
olim Ducibus parebant; & ita Augustani, libertatem suam à
Cunradino habent. Crusius part. 3. lib. 2. cap. 27. fol. III.
Sic ergò Equestris Suevicas ordo, Anno 1269. ad Imperium
pervenit: quo unâ cum Cunradino, Illustrissimum Suevia
Ducum genus; & potentissimus item Ducatus, sinistro simul
unâ corruerunt fato.

3. Fran-